ENDERROCK
LA MÚSICA DE LA TEVA GENERACIÓ

Enderrock | Helena Martín | Actualitzat el 04/02/2020 a les 20:30

Un 'ai' per als mustèlids

Opinió sobre el final d'etapa d'Homes Llúdriga

Homes Llúdriga | Alba Pe

Això és un 'ai' en llegir que **Homes Llúdriga** ha arribat a la fi del seu viatge musical. Un 'ai' perquè als mustèlids els toca fer niu a un altre cau, un 'òstia' perquè els projectes autogestionats són cada vegada menys abundants i més escanyats.

La història d'aquests éssers de riu comença, en la línia temps-espai, a la Vallcarca -sense massa previsió de gentrificació- de 2014. En l'altra cronologia, la que no es compta per anys, cadascú situa l'origen de la **Llúdriga FAM** allà on vol, en el lloc i l'època concreta que va prémer 'play' a una de les seves cançons. Pel Joan va ser pocs mesos després de treure a la llum el *Rainy night in Vallcarca* (autoeditat, 2014), per l'Andreu va ser a través d'un monitor de l'escola que rapejava amb **Herbasius** (**Bola Kemasteda**), per l'Emma i la Cristina va ser a través d'una recomanació insistent d'una amiga molt pesada (que al final va acabar tenint raó) i per la Laia, després d'un concert a les festes de Sants aquest passat mes d'agost, on va quedar enamorada sense remei de l'**Autèntic Home Llúdriga**. El final del relat, però, és el mateix: pleguen i diuen 'ai' pel comiat que el conjunt ha anunciat sense que ens ho esperéssim.

La veritat és que això d'**Homes Llúdriga** enganxa com una tireta o com un cul de got amb restes de ratafia seca, potser per aquell component de resistència, de rap de vellut, ple d'oxigen, i de voluntat de fer sense que et mengin l'orella. El trio barceloní ha rimat durant sis anys obrint els braços a tothom qui volgués amagar-se al seu cau de cançons del dia a dia, on els mustèlids i els amants del flow introspectiu hi tenen un refugi contra l'estrés i les grans produccions. L'autogestió, sense cap mena de dubte, és el seu hàbitat natural i alhora, un dels atractius fonamentals del grup. Davant la bufetada del sistema, que ofega i manipula, fer-s'ho sol és com amagar-se sota

els llençols esperant que la casa no et caigui a sobre...i que calent s'hi està! És admirable però complicat, ells mateixos ho expliquen a les xarxes socials i n'han viscut les conseqüències.

No cal fer-ne un drama (al cap i a la fi, els membres d'**Homes Llúdriga** seguiran fent música), però fa fred, i fora ho volen tot empaquetat, classificat i al servei del consumisme. L'autonomia es fa dura quan parlem de llúdrigues que batallen contra una presa de dimensions industrials, per això a vegades ens hem de permetre dir 'ai' i 'oi' i 'buf' quan ens sap greu que una proposta posi punt final. Doncs 'ai', i 'oi', i 'buf', jo em quedo sota els llençols escoltant *Pampallugues* i insultant el "neofeixisme ranci", i ja me'n treuran quan vulguin.